

tale om for stor uklarhed og mangel på målsætninger, virkemidler, tildeling af ressourcer og deadlines for, hvornår tingene skal være gennemført.

Det er klart nok, at man i et vist omfang kan undskyldte det, når der er tale om en overordnet redegørelse, men jeg skal så bare allerede nu sige, at vi mener, det er meget vigtigt, at regeringen i løbet af meget kort tid retter op på denne mangel og kommer med mere forpligtende målsætninger og virkemidler, ressourcer og deadlines osv.

Med hensyn til kontrollen, som allerede har været en del til debat, er det vores synspunkt, at det er helt afgørende, at vi har to uafhængige niveauer inden for kontrolsystemet. Det er en god dansk forvaltningstradition, at man ikke samler alt på samme niveau og dermed fjerner den reelle ankemulighed. Det er samtidig vores opfattelse, at vi skal finde et sted for den primære kontrol, som på den ene side ikke ligger for tæt på lokale interesser, og som på den anden side heller ikke ligger for tæt på de landsdækkende eksportinteresser, og derfor er vi sammen med Venstre kommet frem til den konklusion, at amterne er det naturlige sted at placere den primære kontrol.

Med hensyn til de enkelte punkter, som ministeren nævner i sin redegørelse, vil jeg godt tage nogle af dem frem til speciel behandling. For det første er der spørgsmålet om tilsætningsstoffer, og her synes jeg, at både Venstres ordfører og De Konservatives ordfører har været alt for venlige ved regeringen.

Man har henvist til sit eget beslutningsforslag, som i virkeligheden var langt mere vidtgående end det, regeringen nu lægger op til på tilsætningsstofområdet. Venstre og De Konservative havde jo det grundlæggende synspunkt – jeg ved ikke, om man har fortrudt det; det håber jeg da ikke – at kun de tilsætningsstoffer, som kunne begrundes ud fra hensynet til forbrugerne, skulle være tilladt, hvad der fik ministeren til med rædsel i stemmen at konstatere, at brun sovs var afskaffet.

Jeg støttede dengang den principielle linje hos Venstre og De Konservative, men i dag kan jeg konstatere, at det, regeringen siger, er det, der har været dansk politik i mangfoldige år, og som har ført til, at vi har alt for mange tilsætningsstoffer. Det er princippet om, at de ikke må være påvist skadelige for forbrugerne, at de ikke må være vildledende, og at der skal være et teknologisk behov. Det er der intet nyt i. Der

er godt nok en målsætning om, at man gerne vil begrænse brugen af tilsætningsstoffer, men der er overhovedet ingen konkrete forslag til, hvordan det skal gøres.

Derfor vil jeg i dag opfordre fødevarerministeren til – det er ærgerligt, når man kommer med et forslag til ministeren og det ikke bliver hørt, for så er der en risiko for, at det heller ikke bliver kommenteret – men jeg vil meget opfordre ministeren til på tilsætningsstofområdet at udarbejde en liste over 100 stoffer, som man ønsker fjernet, på linje med det, som miljøministeren har gjort, når det drejer sig om miljøskadelige stoffer i vores omgivelser. Meningen med sådan en liste skulle være at lave en aktivistisk, offensiv dansk linje, hvor vi udpeger de stoffer, som det enten ud fra en sundhedsmæssig betragtning eller ud fra en vildledningsbetragtning er ønskeligt at få fjernet fra fødevarer i Danmark og i EU.

Den skal vi selvfølgelig fremsætte som forslag i EU, og samtidig skal vi selvstændigt i Danmark tage initiativer. Det kunne være oplysningskampagner, grønne afgifter, frivillige aftaler, indkøbspolitik osv., søge at fjerne stofferne for dermed at vise det gode eksempel, at det kan lade sig gøre, og fremme sagen i EU, så vi gør alle EU's forbrugere den tjeneste at få dem fjernet. Jeg håber, ministeren vil tage positivt imod ideen og komme i gang med at udarbejde listen. Jeg har allerede en skitse til en liste, som ministeren er meget velkommen til at rekvirere, hvis han ønsker at komme godt i gang.

Med hensyn til pesticidrester synes jeg også, at regeringen er for uambitiøs. Man lægger op til, at man her vil følge området nøje, og at det kunne være rart, hvis der ikke var så mange pesticidrester, og så vil man forske lidt. Men målsætningen må da være at sige, at vi ikke vil have rester af sprøjtemidler i vores fødevarer. Det burde da være den indlysende målsætning. Det er klart, at det ikke kan opnås fra den ene dag til den anden. Så må vi udarbejde en handlingsplan for, hvordan den målsætning nås. Det kunne f.eks. være at tage fat på de overtrædelser, vi ser, i stedet for at offentliggøre en rapport en gang om året, hvor man fra myndighedernes side siger, at der ikke er noget problem, fordi det kun er ca. 2 pct. af fødevarerne, der overskrider grænseværdien, og så er der i øvrigt en hel del af dem, vi ikke rigtig offentliggør, fordi de er under halvdelen af grænseværdien. Det er en gammeldags, doktrinær